

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS

HÍRLEVÉL

2011. nyár

XV. évfolyam 2. szám

Jöjj, égi szent láng, Szentlélek Isten!

*Áldott pünkösdöt kívánunk
minden kedves olvasónknak!*

A 2011. áprilisi képviselő-testületi ülésen elhangzott lelkészi és tisztségviselői beszámolók a 2010-es évről

Lelkészi beszámoló

Vajon mi foglalkoztat bennünket 2011 tavaszán? Félelem és aggodalom a március eleji japán szökőár által Fukusimában történt nukleáris katasztrófa miatt? A mediterrán térség arab országainak történelmet formáló forradalmi, megmozdulásai? Vagy éppen az új magyar alkotmány születése? Gondolom, mindezek. Mégis engedtessek meg, hogy ezen igazán aggodalomra okot adó és fontos események helyett most inkább egyfajta mérleg hangozzék el. A tavalyi esztendővel ugyanis lezártuk az új évezred első évtizedét. Talán nem árt néhány percre megállni, visszatekinteni, és megpróbálni néhány gondolattal feleleveníteni, hogy mi is történt velünk, a ke-lenföldi gyülekezettel az elmúlt tíz év során? A mérleg magától értetődően elnagyolt és személyes lesz, sőt minden bizonnyal hiányos! Ezért másokat is arra buzdítok, hogy ki-ki készítsen el a saját mérlegét, hogyan-miként látja az új évezred első dekádját.

Mondandóm vezérigéjét a *Kolossébellekhez írott levélből* választottam: „Ő [Krisztus] a feje a testnek, az egyháznak is, ő a kezdet, az elsőszülött a halottak közül, hogy minden tekintetben ő legyen az első.” (Kol 1,18) Pál apostol itt arról ír, hogy minden embernek (testnek), az egyháznak s benne a mi gyülekezetünknek is Jézus Krisztus kell, hogy a feje legyen. Vajon sikerült-e az elmúlt évtizedben mindig Krisztushoz – mint fejhez – méltóan döntelnünk, végezni feladatunkat-szolgálatunkat? Bizonyosan nem! Hogy mindannyian erre törekedtünk, akik az Úr szőlőjébe serénykedtünk, egy pillanatig sem kétlem, sőt egész

biztos vagyok benne. Ám hogy ez mennyire és hogyan sikerült, annak egyedül Megváltó Urunk a megmondója. Most következzék néhány gondolatfoslány, melyek eszembe jutottak, miközben elgondolkoztam a mögöttünk lévő évtizeden.

Mindenekelőtt lelki szejmeim elé kerültek testvérek, akik gyülekezetünk meghatározó egyéniségei, aktív tagjai voltak még 2001-ben, ma azonban már sajnos nincsenek közöttünk. Milyen jó, hogy a Főn keresztül reménységünk lehet, hogy ők már többet tudnak és látnak, mint mi! Az apostol így tanít bennünket: „Krisztus... elsőszülött a halottak közül”, tehát nem csupán csalfa remény az, hogy egykor színről színre láthatunk, és Krisztus majd letöröl minden könnyet a szemünkről. Ehhez kapcsolódva hadd említsek meg egy statisztikai adatot: az elmúlt évtizedben száznyolcvankettővel több temetés (összesen ötszázharminckilenc) volt gyülekezetünkben, mint ahány keresztelező (összesen háromszázötvenhét). Hogy ez sok vagy kevés, ki-ki maga gondolja végig! Az azonban egyértelműnek tűnik, hogy e szomorú adat feltétlenül összefügg a gyermekvállalási kedv nem csak hazánkban tapasztalható lankadásával, illetve népességünk csökkenésével.

Emlékszem ugyanakkor 2001 nyarára. Templomunk belül be volt állványozva, s javában folytak a felújítási munkálatok. Azóta, ha szakaszosan is, de sikerült homlokzatainkat körbetatarozni, sőt belekezdhetünk urnate-metők bővítésébe, amelyhez kapcsolódóan – s ez már a jövő – szeretnénk templomunk

megközelítését akadálymentesebbé tenni. Az elmúlt évek családi istentiszteletein tudatosan törekedtünk arra, hogy gyülekezetünk gyermekeit minél aktívabbá tegyük az alkalmon. Ennek következtében először ezeken, majd idővel a karácsonyi közös istentiszteleteinken adtak elő egy-egy bibliai jelenetet vagy egyszerűbb történetet. A lelkes vezetőknek köszönhetően idővel megalakult a nagyok színjátszó köre is – jó pár emlékezetes és nívós előadás van már a hátuk mögött. Sőt tavaly szentestére jelenlegi kis ifjúságunk egyik leg-lelkesebb tagja maga tanította be a betlehemes jelenetre a következő generáció tagjait. Itt engedtesék meg egy kis reklám: már javában folynak a próbák, idén nagypénteken is lesz ifjúsági passióelőadás!

Templomunk hetvenötödik születésnapjára szerveztük meg első alkalommal a gyülekezetünk különböző érdeklődési köreit megszólítani kívánó, őszi gyülekezeti hétvégénket, melyből mára már hagyomány lett. Ezen felbuzdulva merült fel annak igénye, hogy tavasszal is tartsunk gyülekezeti hétvégét, ám ekkor mozduljunk ki, és mint igazi nagycsalád legyünk együtt. Idén tavasszal két ilyen hétvégét is tartunk Balatonszárszón, az első most pénteken veszi kezdetét...

Az őszi hétvégéknek mindig jelsz fénypontja az ének- és zenekar szombat esti hangversenye. Kíváncsi várakozás előzi meg ezt a sokak által igényelt egyházzenei alkalmat. A holnap induló böjti sorozatunk idén már egyfajta koncertsorozat lesz...

Külön szín gyülekezetünk életében, hogy katolikus testvéreink mellett mi is megpróbáljuk – a magunk lehetőségeihez mérten – orvosolni hajléktalan és rászoruló embertársaink egyre égetőbb problémáit. Krisztus hatalmát és szeretetét fedezhetjük fel abban, hogy – miként tíz évvel ezelőtt, ugyanúgy ma is – vannak olyan gyülekezeti tagok, akik aktívan és önzetlenül veszik ki részüket ebből a szent és

egyre csak terebélyesedő szolgálatból! Szívből fakadó hála és köszönet érte!

Igazi hullámokat – ha nem is szökőár méretűeket – korbácsolta a mi gyülekezetünkben is a liturgiai reform. Erre visszagondolva azonban mégis örömmel állapíthatom meg, hogy a nagyvárosi igényeket figyelembe véve (s megpróbálva azt kielégíteni), gyülekezetünk istentiszteleti rendjében a vasárnapi alkalmak mindegyike más-más rendet követ. Hogy egész konkrét legyenek: a hó első vasárnapján, amikor öt istentiszteletet tartunk, mind az öt istentiszteletnek más-más a menete és a rendeje. Ezt akár úgy is értelmezhetjük, hogy az igen sokféle, akarva-akaratlanul a fogyasztói társadalom elveinek kiszolgáltatott gyülekezeti tagok közül mindenki megválaszthatja a neki legmegfelelőbbet.

Végül még egy gondolat. Egy ugyancsak hosszú folyamat végére tettünk pontot idén január elsején; azóta a délelőtti istentiszteletünk fél 11 órakor kezdődik...

Hogy mit tartogat számunkra 2011 és az új évtized? Ki tudná azt vajon közülünk előre megjósolni vagy megmondani? Terveink, feladataink, sőt stratégiánk is van. Egyről azonban egész biztos továbbra sem szabad megfeledkeznünk, hogy mindenkor rendíthetetlenül a Főre, Krisztusra tekintsünk! Tőle kaptuk és nyertük eddig is az erőt, hogy szolgálatunkat úgy-ahogy, ám az ő egyedüli dicsőségére végezhetjük. Ugyanerre figyelmeztet az apostol, amikor így fogalmaz: „*minden tekintetben ő legyen az első*”. Így legyen ez itt Kelenföldön-Újbudán az évezred második dekádjában is!

E bevezető gondolatok után most néhány konkrét esemény, változás és történetes említésével hadd számoljak be a 2010-es esztendőről! Mindaz, amiről röviden s – mindig hangsúlyozom – a teljesség igénye nélkül most szót ejtek, csak azért lehetséges, mert egy közel hetvenfős, lelkes, választott tisztségviselő

lőkből és munkatársakból álló gárda szolgál egyházközségünkben. Mindenekelőtt most is, e helyről is szóljon a hálás köszönet önzetlen munkájukért, szolgálataikért!

1. Személyi ügyek

Sajnos egy halálesettel kell kezdenem. Az élet és halál ura tavaly szeptember 17-én, életének 74. évében magához szólította id. Magassy Sándorné lelkész testvérünket. Budára kerülését követően Margit néni igen aktív tagja lett gyülekezetünknek. Munkatársként dolgozott a Fraknó utcai szeretetszolgálatunkban, igehirdetéssel, bibliaórák tartásával szívesen szolgált közöttünk. Hála és köszönet legyen életéért és minden szolgálatáért!

Tavaly február 14-én istentisztelet keretében köszöntöttük Sutyinszki Katalin egyházi testvérünket abból az alkalomból, hogy immár tíz éve végzi közöttünk igazán fontos, felelősségteljes szolgálatát.

Áprilisi istentiszteletünkön iktattuk be presbiteri tisztségébe Schermann Sándort; Lázár Attila testvérünk pedig áldással egybekötött megbízást kapott a Fraknó utcai szeretetszolgálat vezetésére.

Virágvasárnap került fel Sulyok Imre (1912–2008) mindannyiunkban szép emlékeket felidéző portréja templomkarzatunk falára. Imre bácsi több mint fél évszázadon át példaadó módon végezte kántori szolgálatát közöttünk. A tavasz során Kulcsár Zsuzsanna és Szántó Enikő személyében kedves vendég-igehirdetők szolgáltak gyülekezetünkben.

A tavalyi esztendő személyi krónikájához tartozik, hogy a tavaszi parlamenti választásokat követően dr. Réthelyi Miklós testvérünket nemzeti erőforrás miniszterré, Próhle Gergely országos felügyelőt pedig az EU kétoldalú kapcsolatokért felelős helyettes államtitkárrá választották.

Kitüntetések: a Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztjével (polgári tagozat)

– pedagógiai és szervezői tevékenységéért – Schulek Mátyást; a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztjével – a csődjog területén végzett eredményes kutatómunkájáért, felsőoktatási tevékenységéért és a tudományszervezés területén tanúsított kiemelkedő teljesítményéért – Török Gábor testvérünket tüntették ki. Sass Szilárdot pedig újra önkormányzati képviselővé választották Farkasréten, aki immár az egyházi ügyekért is felelős kerületünkben. Újra csak gratulálni tudok a megválasztott és a kitüntetett testvéreknek!

Őszől már a hatodik hatodéves, Horváth-Hegyi Áron szolgál közöttünk. Ez az év egyfajta profilváltást jelent, ha arra gondolok, hogy két korábbi hatodévesünkből püspöki titkár lett. Áron testvérünk ugyanis már mint titkár érkezett közénk, azaz míg eddig – bizonyos értelemben – titkárképzés folyt gyülekezetünkben, idén már titkártovábbképzés.

További személyi ügyek. Ecsedi Klára személyében új korrekora van Hírlevelünknek. Tavaly decemberben kezdte meg rendszeres szolgálatát gyülekezetünk új, megbízott kántora: Pál Diana orgonaművész. Papp Zsuzsanna helyett pedig Bajtai Sándor testvérünk vállalta a takarítás és olykor a „mindenes” szolgálatát.

2. Új sorozatok, újdonságok

A vasárnapi fél 11-es istentiszteletet követően négyszer tartunk majd ebben az évben agapé alkalmakat, melyeken aprósütemény és üdítő mellett gyülekezetünk egy-egy kis köre mutatkozik be. A már megtartott alkalmakon a cserkészek, illetve a szerdai bibliakörösök voltak a házigazdák.

Ez utóbbi körünkben befejeztük a színopszissal foglalkozó sorozatunkat, és a *Példabeszédek könyvével* foglalkozunk, illetve a hó utolsó szerdáján W. Busch *Isten megkísértett szolgálói*

című lelkigondozói írásából veszünk egy-egy szemelvényt.

A középkörön – kapcsolódva éves témánkhoz: *Reformáció és szabadság* – Luther Márton *A keresztyén ember szabadsága* című reformirátával ismerkedünk szemináriumi jelleggel.

Ősztől változás történt egy-két gyülekezeti csoport vezetését illetően. A hétfő délelőtti bibliaóra vezetését feleségem, Márti, a kisfiét Joób Máté, míg a hétfői felnőtt ifjúságét (HIFI) én vettem át.

Új kezdeményezésként tavaly ősztől irodalmi esteket rendeztünk, de erről majd a másodlélkész szól bővebben...

3. Jelesebb gyülekezeti alkalmak és események

Gyülekezetünk egy népes csoportja február 8-án a Szépművészeti Múzeumban megtekintette a *Boticellitől Tizianóig* című nagyszerű kiállítást.

Február 14-i istentiszteleteinken a házasság hete alkalmából szép számmal kérték házaspárok további közös életútjukra a megerősítő áldást.

Szíves köszönetet mondok mindazon hűséges testvéreinknek, akik részt vettek az épület-együttesünkben és az udvarainkban tartott tavaszi nagytakarításban (március 27-én).

A tavaszi gyülekezeti hétvégére olyan helyszínt kerestünk, ahol a szokottnál nagyobb létszámban lehattunk együtt. Így esett a választás Máriabesnyőre, ahol április 16–18. között közel százötvenen lehattunk együtt.

Tavaly április 20-án esperesi vizitáció volt gyülekezetünkben. Részlet az azt követő presbiteri ülés jegyzőkönyvéből: „*Bence Imre esperes... köszönetet mondott a lelkesi hivatal vizsgálatakor tapasztalt példás rendért... Egerszegi Béla számvevőszéki elnök is mindent rendben talált szűrőpróbaszerű ellenőrzése során.*”

Cantate vasárnapján az egyházmegye énekkarai töltötték meg templomunkat. A jó hangulatú énekkari találkozón nyolc énekkar szolgált külön-külön és együtt is. Köszönet gyülekezetünk karnagyának, Bence Gábornak a szervezésért és az igazán felemelő együttlétért.

A gyülekezeti kirándulást (június 12.) Európa egyik tavalyi kulturális fővárosába, Pécsre szerveztük, ahol a világörökség részét képező ókeresztyén sírkamrákat, illetve Munkácsy Krisztus-trilógiáját tekintettük meg.

Bekapcsolódva a teremtés ünnepe sorozatba, október első vasárnapján betakarítási hálaadó istentiszteletet tartottunk Farkasréten. Hálás köszönet a szép oltárért, amit Gockler Lajosné, Pirokska néni és Kiss Istvánné, Ili néni testvéreink készítettek.

Az őszi gyülekezeti hétvégénk igazi színfoltja volt a kulosaari testvérgyülekezet (utolsó?) látogatása Markku Rautiainen igazgató lelkes vezetésével. Emlékezetes marad sokunk számára a velük folytatott fórumbeszélgetés, a kiállítás (Ladócsy László *Ikon – Bibliás képek*), a kirándulás, az egyházzenei hangverseny, a színes gyermekdelután, az éves-képes beszámoló és a már megszokott, felemelő és gazdag agapé...

A tavalyi (december 20.) hajléktalanok karácsonyára (Fraknó utcai szeretetszolgálat) új munkatársaink, Lázár Attila és felesége, Erzsike filmvetítéssel egybekötött műsorral készültek. A mintegy harminc résztvevőnek a szíves vendéglátás mellett ajándécsomaggal kedveskedtünk.

Az elmúlt három évben meghonosodott munkatársi karácsonyon (december 21.) a gyülekezet elnöksége könyvajándékkal mondott szíves köszönetet a megjelent munkatársaknak az általuk végzett szolgálatokért. A sós stanglinak, forralt bornak ezúttal is nagy keletje volt...

4. Ifjúsági és gyermekmunka

A jó hangulatú gyülekezeti farsangon (február 12.) Csányi Zoltánné tánctanár nagy figyelemmel és türelemmel tanította a kicsiket és nagyokat, gyermekeket és szülőket.

A virágvasárnapot megelőző pénteken (március 26.) szíves segítők bevonásával rendeztük meg gyermekeinknek a szokásos húsvéti kézművesdelutánunkat.

A jelenlegi nagyifi-tagokhoz hasonlóan a mostani kisfit is szeretnénk volna tavaly nyáron elvinni Székelyföldre. Mivel a költségekhez nem tudunk elegendő pályázati pénzt szerezni, az út sajnos elmaradt. Néhányan viszont aktívan vették ki részüket a júliusban Orosházán megrendezett országos Szélrózsza találkozóból.

A pénteki hittanosok lelkes kis csoportja március 27-én részt vett a tavalyi megyei hittanversenyen, Budaörsön.

A hétfői ifjúság (HIFI) szeptembertől új keretek között a *Konfirmációi káté* egyes témaköreit gondolja újra immár felnőtt fejjel, s a hó utolsó hétfő estéjén egyfajta önképzőkört tart. Ilyenkor egy-egy testvérünk hoz valami érdekességet (verset, filmet, élménybeszámolót, prezentációt), s ily módon tudjuk még jobban megismerni egymást. Adventben (december 3-án) velük is megtekintettük a Magyar Nemzeti Galériában kiállított Munkácsy-trilógiát.

A vasárnap délelőtti istentiszteleteinkkel párhuzamosan – a tanév ideje alatt – töretlenül folynak a GyBK alkalmai. Köszönet mindazoknak, akik ily módon vesznek részt az Ige magvának szórásában.

A Budavárral közös cserkészcsapatunk tagjai februárban nagysikerű cserkész-gálaestet rendeztek. Ösztől hat órs tartja heti rendszerességgel őrsi gyűléseit; szentestére ők készültek fel önállóan karácsonyi műsorral.

Gyülekezetünk színjátzó köre az év folyamán

többször színre vitte – tegyük hozzá, mindig nagy sikerrel – Reginald Rose *Tizenkét dühös ember* című darabját.

5. Közegyházi, vendég- és médiaszolgálat

A Budai Egyházmegye a szokott rend szerint februárban (február 9.) tartotta LMK-ülését tanácstermünkben. Felügyelőnk, Ittész András meghívására április 24-én ugyanitt találkoztak az egyházmegye gyülekezeteinek felügyelői. A tavalyi második, regionális, három egyházmegyét magába foglaló LMK-ra október 13-án Rákoskeresztúron került sor.

Másfél évi szünet után tavaly februárban (február 24.) újra kerületi ökumenikus lelkész-találkozót tarthattunk tanácstermünkben. Ezen megemlékeztünk többek között elhunyt testvéreinkről, akik korábban aktív tagjai voltak a havi találkozónak: Kerekes Károly O. Cist. ny. főapátról (1918–2009), Rázmány Csaba (1946–2009) unitárius püspökről és dr. Lipp László római katolikus lelkészről (1948–2009).

A testvéregyházak képviselőivel együtt részt vettünk (november 21.) a kelenföldi reformátusok Magyar Advent Templomának nyolcvanadik születésnapján és az önkormányzat által felállított adventi koszorú első gyertyájának ünnepélyes meggyújtásán.

A vendégszolgálatok közül hadd említsem meg, hogy feleségemmel a Norvégiai Magyar Protestáns Gyülekezetben tartottunk istentiszteletet és szeretetvendégséget (május 8.). Vendég-igehirdetéssel, illetve az immár nyomtatott formában is megjelent doktori értekezésem témájával – *Simon Griner (Grynaeus) és Buda (1521–1523), Adalékok a magyarországi reformáció kezdetéhez* – Újpesten, Szentendrén és Gödöllőn (szeptember 19., október 27., december 5.) szolgálhattam.

Tavaly a szokottnál is több felkérés érkezett az MTV különböző egyházi műsoraitól (a

Philipp Melanchthon [1497–1560] halálának negy százötvenedik évfordulója alkalmából készített megemlékezésben – március 14.; a Deák téri énekkarosokkal és Bence Gábor karnagyunkkal a *Luther Márton életét* hét részben bemutató sorozatban – szeptember 26., október 3., 10., 17., 24., 31. és november 7.; a *Hajnali gondolatokban* – szeptember 18., 25., 27. és október 6.).

Sepsiszentgyörgyi testvérgyülekezetünk október 22–24. között tartotta őszi gyülekezeti hétvégéjét, ahol Blázy Árpádné képviselte gyülekezetünket.

6. Zár szó

A 2010-es költségvetés részleteiről pénzügyi gondnokunk, Mádý Rezsóné, a tavalyi esztendő műszaki beruházásairól, felújításairól pedig műszaki gondnokunk, Szepesfalvy Ákos fog beszámolni. Nekik, illetve Ittész

András felügyelő úrnak, dr. Pusztay Leventéné irodavezetőnknek, Lehoczky né, Sári néni könyvelőnknek és Schermann Ákos „mindezenünknek” szíves köszönetet mondok egész éves önzetlen, pontos és mindig naprakész munkájukért, szolgálatukért!

Végül a Mindenható Urunké legyen a köszönet, a hála és a dicséret, hogy végigkísért bennünket az új évezred első évtizedén. Elnöktársammal együtt továbbra is kérjük munkatársaink hűséges szolgálatát, a testvérek töretlen egyházszeretetét és szíves áldozatvállalását!

Megköszönve megtisztelő figyelmüket, tartuk újra szemünk elé az apostol kijelentését: „Ő [Krisztus] a feje a testnek, az egyháznak is, ő a kezdet, az elsőszülött a halottak közül, hogy minden tekintetben ő legyen az első.” Így legyen.

Blázy Árpád igazgató lelkész

Lelkészi jelentés

A múlt vasárnapi ígéhirdetési alapigét (Jn 6,28–40) tanulmányozva olvastam el a kijelölt szakaszt megelőző verseket, amelyek a jól ismert kenyérszaporítási csodáról szólnak: Miután Jézus tanította a sokaságot, kezébe vette az öt kenyeret és a két halat, hálát adott, és kiosztotta a sokaságnak. Mintegy ötezen laktak jól.

Emlékszem, hogy már gyermekkoromban érdekelt, hogy miként is történt ez a kenyérszaporítási csoda. A Jézus-filmekben is fokozottan figyeltem erre a jelenetre, mert kíváncsi voltam, hogy a rendezők milyen megoldást találnak annak a történésnek a bemutatására, amelyet emberi értelemmel és logikával olyan nehéz megragadni. Néha persze magam is megtapasztaltam hasonló jellegű kisebb cso-

dát egy-egy közösen eltöltött családi vacsora alkalmával. Előfordult ugyanis, hogy terítés közben aggodalommal néztem az ételmenynyiságra, hogy vajon elegendő lesz-e a család számára. Talán még bosszankodtam is ilyenkor, hogy miért felejtett el *valaki* bevásárolni. Aztán mégis elég lett a vacsora, és mindenki jóllakott. Jó hangulatban, beszélgetve a kevés is elegendőnek tűnt.

Az ilyen kisebb csodaélmények ellenére is megmaradt bennem a kérdés ezzel az evangéliumi történettel kapcsolatban: hogyan is történt a szaporítás csodája? Egészen pontosan: mikor történt meg a csoda? Vajon keresnünk kell-e a történetben valamilyen földöntúli rituális cselekvéssorozatot vagy mutatványt? Nem hiszem. Értelmezésem szerint a csoda

ott kezdődik ebben a történetben, amikor Jézus rátekintett az öt kenyérré és a két halra, és meglátta bennük azt a lehetőséget, amit a tanítványok nem láttak meg. A tanítványok a nagy probléma felől közelítették meg a szinte észrevehetetlenül kicsiny lehetőséget. Jézus ezt pont fordítva tette. Ő a parányi lehetőség felől közelített. Meglátta benne a lehetőséget: a *mindenek ellenére* hozzáállással, az Atya akaratát keresve és annak beteljesülését kérve tekintett az öt kenyérré és a két halra. Ez nagyon nagy evangélium, amelyre *minél többször jó* rácsodálkozunk. Olyan Urunk van, aki tőlünk sokszor egészen eltérő módon tekint a dolgainkra, mindarra, amink van és ránk, magunkra is. Mit üzen számunkra ez a *más* látás? Mire indít bennünket? Le tudjuk-e győzni Jézus erejével és az ő példáját követve a sokszor elhatalmasodó *úgysem* hozzáállást, hogy helyette minél nagyobb teret kapjon az az egészen más látás. Tudunk-e így tekinteni az évek óta nélkülöző embertársainkra, akikkel kapcsolatban tehetetlennek érezzük magunkat, vagy már régen lemondtunk arról, hogy éppen mi legyünk a segítségükre? Tudunk-e jézusi módon, a parányi lehetőségbe is belekapaszkodó látással rátekinteni régóta elhidegült házastársi, családi vagy embertársi kapcsolatainkra? Jézus látására van szükségünk nekünk és rajtunk keresztül az egész teremtet világnak.

Mivel a tanév kezdetén részletesen bemutatam a gyülekezet presbitériumában az idei munkatervemet, így most csak néhány, általam önkényesen kiválasztott területről szeretnék röviden beszámolni.

Gyülekezetünk egyik új köre, a *fiatal apák köre* havi rendszerességgel találkozik, hogy egy estét együtt töltve megbeszélje a keresztény gyermeknevelés új kihívásait és egyéb aktuális kérdéseket. 2010. október 26-án egy nyílt estét tartottunk, amelyen Ittzés Gábor tartott előadást *Hogyan találjuk meg Krisztust*

a Szentírásban? címmel. Ebben az évben folytattuk a korábban megkezdett sorozatunkat a *Tízparancsolatról*, és a tavalyi évhez hasonlóan egy-egy vendéglelőadót is szeretnénk körünkbe meghívni.

Az idei *adventi sorozatra* nem hívtam vendég igehirdetőt. Ennek az volt az oka, hogy személyesen régóta foglalkoztatott az a kérdés, hogy közvetlen környezetünkben miként adhatjuk tovább a nekünk is hirdetett evangéliumot. A karácsonyi epizódokon keresztül figyeltünk közösen a pásztorokra, a napkeleti bölcsekre, Józsefre és Máriára és magára Jézusra. Jó volt újra rácsodálkozni az evangélium gazdagságára.

Az *őszi szeretetvendégségek* keretében három előadást hallhattunk. Ezeket igyekeztem úgy összeállítani, hogy kapcsolódjanak az országos egyház által megfogalmazott munkaév címéhez: *Szabadság és reformáció*. Októberben Kadlecik Zoltán, az Angyalföld Alapítvány kuratóriumának elnöke tartott előadást a következő címen: *Hittel szabadon – Börtönben lévő szülők gyermekei között végzett pasztorális munka*. Majd a következő alkalmon Réthelyi Miklós miniszter volt a vendégünk, aki munkájának aktuális kérdéseiről számolt be. Végezetül pedig Victorné Erdős Eszter, a Kallódó Ifjúságot Mentő Misszió intézményvezetője számolt be a fiatal drogosok esélyeiről – *Rabságból szabadságra* címmel.

Nyugdíjba menni – szépen megöregedni: felkészülés egy váltásra vagy másképpen: belépés egy másik életfázisba férfiak számára. Ezt a kis-összetett címet adtuk Schneller Istvánnal annak a négy alkalomból álló sorozatnak, amelyet gyülekezetünk nyugdíj közelében lévő férfi tagjai számára hirdettünk meg. A nagy érdeklődésre való tekintettel a sorozatot a meghirdetett négy alkalom után is folytattuk. Sikerült egy olyan réteget elérnünk, akik korábban kevésbé érezték magukat megszólítottak. Reméljük, hogy a

kezdeményezésünket más gyülekezetekben is szívesen átveszik.

Végezetül szeretnék szólni *az őszi testvérgyülekezeti látogatásról*. Népes csapat látogatott el hozzánk Kulosaariból, hogy együtt töltsön néhány napot gyülekezetünkkel. Mint a finn testvérgyülekezeti kapcsolato-

kért felelős lelkész hálásan köszönöm sokak áldozatos munkáját, akik ismét hozzájárultak ahhoz, hogy finn testvéreink megtapasztalják a szeretet kifejezhetőségének gazdag tárházát.

Joób Máté

Lelkészi beszámoló

A tavalyi esztendő igen mozgalmas volt számomra. Nemcsak azért, mert 2010-től már másodlelkészként dolgoztam a gyülekezetben, hanem mert több külföldi meghívásnak is eleget kellett tennem, különböző programokon vettem részt.

A Budai Egyházmegye szószékcserében állapodott meg a Kolozsvári Egyházkerülettel, így a tavasz folyamán, április 10–11. között az erdélyi Fazekasvarsándon szolgálhattam az egyházmegye egyik küldötteként.

Május második hétvégéjén férjemmel a Norvégiai Magyar Protestáns Gyülekezetben szolgáltunk. Augusztus 17. és szeptember 6. között nyelvi kurzuson tanulhattam Erlangenben (Németországban).

Szarvason MAEK elnökségi tagként küldöttgyűlésen vettem részt.

Októberben a sepsiszentgyörgyi testvérgyülekezet meghívásának tettem eleget, ahol gyülekezeti hétvégéjükön igehirdetéssel szolgáltam.

A gyülekezet stratégiája nyomán a látogatási feladatok jutottak rám. Nyár végén összeült a „látogatóbizottság” néhány tagja, és megbeszéltük az alapvető feladatokat. Eszerint Lázár Erzsike vállalta, hogy a vasárnapi 8 órás istentiszteletre járó hívek kiletét feltérképezi, illetve lehetőség szerint meg is látogatja őket. Lánya György, Csernovics Gáborné és Missura Tiborné továbbra is információkat gyűjt az idős, egyedülálló testvérekről, mivel az is a lá-

togatás célja, hogy felkeressünk olyan híveket, akik a gyülekezetünk névsorában szerepelnek ugyan, de ritkán fordulnak meg gyülekezetünkben. Ezen a területen azonban igen nagy a kaosz. Több olyan családdal beszéltem, ahol a nevük úgy került be a névtárba, hogy valamilyen kazuális szolgálatot vettek igénybe, amiért adományt adtak. Többen jelezték, hogy nem kívánják a gyülekezetünkkel szorosabb kapcsolatot fenntartani. Őket felvilágosítottam arról, hogy nevüket semmiképpen sem töröljük a névtárból, hiszen amely családban például gyermeket kereszteltünk, keresni fogjuk még őket hitoktatás, konfirmáció ügyében. (Érdeemes lenne ezt az adminisztrációban külön jelezni.) Több nevet viszont ténylegesen kivettünk, mivel a névtárunkban szereplő testvérünk elhunyt. Fontos lenne közösen gondolkodni azon is, hogy hogyan regisztráljuk például azokat, akik a templomért vagy barátok kedvéért kérnek kazuális szolgálatot gyülekezetünkben, hiszen valószínűleg a későbbiekben nem számolhatunk velük mint gyülekezeti tagokkal. Egy számot is hadd mondjak: 2010-ben gyülekezetünkben harminchat keresztelés történt, ebből összesen tizenketten élnek a gyülekezetünk területén. El lehet gondolkodni azon, hogy 2017-ben hány hittanosunk lesz?! Tíz esketés volt gyülekezetünkben, amelyből három pár él a gyülekezet területén.

Hadd mondjak pozitívumot is: három családot sikerült a fél év alatt (szeptembertől körülbelül karácsonyig) gyülekezetünkben vizontlátni. Gyermekük bekapcsolódtak a hitoktatásba, külön alkalmon is voltak szüleikkel együtt. A látogatáshoz, a hívogatáshoz azonban több munkatárs kellene, hiszen lelkészként számos más teendőnek is eleget kell tennem (beteglátogatás), illetve a gyülekezetünkbe rendszeresen járó híveinket is látogatni kell és illik.

Kicsit a kulturális programokról: a hétfői és a szerdai bibliakör tagjaival megtekintettük a *Boticellitől Tizianóig* című nagyszerű kiállítást.

A női imanap alkalmából Keczkó Szilvia lelkész nő volt a vendégünk.

Gyülekezeti kirándulást szerveztünk Pécsre, ahol a népes csapat – többek között – megtekintette a híres Munkácsy-trilógiát.

Az őszi folyamán tartott irodalmi esteken evangélikus költőkről hallhattunk előadást: szeptemberben Reményik Sándorról, októberben Gyóni Gézáról. Az alkalmak ebben az évben februárban és márciusban is folytatódtak, mikor is Wass Albert és Tormay Cécile munkásságát ismerhette meg a hallgatóság. Takaró Mihály irodalomtörténész volt a vendégünk.

Dr. Tróznai Tibor *Hétköznapi lélektana* címmel sorozatot tartott a hétfői bibliakörösöknek.

Fontosnak tartom a fiatal házások között végzett szolgálatot is. Negyedévente tíz-tizenkét házaspár kap meghívást egy vasárnapi teadélutánra; ilyenkor a fiatal párok gyermekeikkel együtt jönnek el. Lelki táplálékért mindig egy adott téma köré gyűlünk. 2010-ben *A házastársak tízparancsolatáról* beszélgettünk.

Érdemes lenne közösen gondolkozni a farokréti családi/családbarát istentiszteleten.

A 9 órai kezdés igen kedvezőtlen időpont a kisgyermekes családoknak. Szeretettel várom az ötleteket és meglátásokat.

A kézimunkakör idén is támogatta a gyülekezeti programokat: 30 000 Ft templomi padok felújítására; 20 000 Ft hozzájárulás a pécsi kiránduláshoz; 8000 Ft-ért anyagot vásároltunk a finn gyülekezeti tagok ajándékkötényéhez, amit saját kezűleg készítettünk el. Folyamatban van a 2009-ben – szintén a kézimunkakör által – vásárolt új énekeskönyvek hímzett borítóval való bevonása.

Szolgálatom más munkaterületén végzett mindennapos feladataim (mint például ügyeleti idő, hittanórák, kazuális szolgálatok, lelkipásztori beszélgetés, istentisztelet, bibliaórák tartása stb.) megegyeznek az eddigi években végzetekkel, így szerintem főleg ezeknek újra elhangoznia.

Végül pedig hadd zárjam jelentésemet a mindig aktuális áprilisi igével: „Virraszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne esetek!” (Mt 26,41) A virrasztás és az imádkozás nem csak a lelkészek feladata. Vigyázóként ugyan a gyülekezet élén állunk, de Isten minden egyes testvért megszólít ebben az órában is: eleget tettél-e keresztyéni küldetésednek? Hordozod-e imádságban a gyülekezetet? Megteszed-e azt, ami képviselő tagként tőled telik? A gyülekezet építése közös ügyünk, minden ötletre, építő szándékú gondolatra és főleg a tényleges segítségre nagy szükség van. Isten ugyan gondunkat viseli, ahogyan eddig is tette, de mindannyiunkon áll, hogy gyermekeink, unokáink számára milyen közösségi életet hagyunk hátra. Isten Szentlelke segítsen bennünket mindig a jó tevésére!

Blázy Árpádné másodlelkész

Képek gyülekezetünk életéből

Hídfek a Károlyi-kastély előtt

Kirándulás a szárszói hétvégén

*Alkalmi „üvegfűjős” zenekar
Csorba Istvánnal*

Az első szárszói hétvége

A második szárszói hétvége

*Apa-fia torna Szárszón
Kolba Hajnalkával*

*Bence Gábor éneket tanít
Szárszón*

*Dr. Bereznai Benjámín
az egészségmegőrzésről tart
előadást Szárszón*

*Barka Attila mentőoszt
és Joób Máté lelkész
Szárszón*

Gyülekezetünk idei konfirmandusai

Konfirmandusok a templomban

A ének- és zenekar záróhangversenyén vendégünk volt a Koppenhágai Kantáta Kórus

Az egyesített kórus

*Húsvét Farkasréten
– Bakay Tímea
szolgálatával*

Az énekkar bemutatkozik

*Bemutatkozik az ének és
zenekar a májusi agapén*

A nagypénteki oltár

*Szolgalattévők a
Lech Aleksander Kaczyński
emlékére tavaly ültetett
emlékfánál*

*Radnóti Zoltán főrabbi és
Blázy Árpád a Szent Margit
Gimnáziumban*

Beszámoló az egyházzenei életről

Az egyházzene olyan területe lelki életünknek, ahol az Egyház teológiai gazdagsága és a megtérés megújuló öröme *átélhető gyakorlat*á válik. Ennek tudatában végezték szolgálataikat 2010-ben is a gyülekezet zenészei. Beszámolómban a szolgálati területeket három nagyobb halmazba csoportosítottam, így beszéltek *különleges, rendszeres* és *folyamatos* zenei szolgálatról.

1. A *különleges* szolgálatok sorába tartozik a nagypénteki passiósi istentisztelet (2010. április 1.), melyen az ének- és zenekar Gárdonyi Zoltán *Három nagyheti kép* című művét és Heikki Klemetti *Christus pro nobis passus est* szövegkezdetű motettáját adta elő.

Cantate vasárnap (május 2-án) délután a mi templomunkban tartottuk a Budai Egyházmegye kórusainak találkozóját. A résztvevő kórusok: a budahegyvidéki énekkar, a budaörsi énekkar, a budavári Schütz kórus, az érdi énekkar, a kelenföldi ének- és zenekar, az óbudai énekkar, a pesthidegkúti énekkar és a szentendrei énekkar.

A tavaszi évad záróhangversenyét május 30-án, vasárnap este tartottuk az év közben tanult művek megszólaltatásával.

Október 16-án este, a jubileumi hétvégén hangversenyen szolgáltunk. Ennek műsora: Johann Sebastian Bach: *Schmücke dich, o liebe Seele* (BWV 180); Sulyok Imre: 28. *zsolttár ének- és zenekarra*; Heinrich Schütz: *Musikalische Exequien* (Zenei gyászszertartás, III. tétel); Dietrich Buxtehude: *Befiehl dem Engel, daß er komm* (esti kantáta ének- és zenekarra).

Énekkeri találkozó volt november 13-án a Városligeti fasori református templomban a Magyar Egyházzenei Társaság szervezé-

sében. Ezen a találkozón tizenkét énekkar vett részt. A mi énekkarunk műsora: Adam Gumpelzhaimer: *Wir danken dir, Herr* (ötszólamú motetta); Sulyok Imre: *Boldogok a holtak* (motetta); Heinrich Schütz: *So fahr ich hin zu Jesu Christ* (Hozzád megyek, én Jézusom).

A *különleges* alkalmak közé sorolom a nagyünnepek másnapjára szervezett örömmel is, amikor az ének- és zenekar tagjai mellé bárki beállhat muzsikálni.

Húsvéthétfőn, 2010. április 5-én Kodály Zoltán: *114 genfi zsolttárát*, pünkösd hétfőjén, május 24-én Schmidlin: *Pünkösd koncertjét*, karácsony másnapján, december 26-án a BWV 142-es karácsonyi kantátát adtuk elő.

Itt mondok köszönetet Sutyinszky Katalin egyházfőnknek a rugalmas alkalmazkodásáért és sok segítségéért, amivel egész évben támogatta a zenei együttesek munkáját.

2. A zeneegyüttesek *rendszeres* istentiszteleti szolgálatai közül 2010-ben kiemelkedett:

- Christoph Graupner korálkantátájának előadása (*Wie bald hast du gelitten*) február 21-én,
- Johann Sebastian Bach 22. kantátájának megszólaltatása (*Jesus nahm zu sich die Zwölfe*) virágvasárnap, március 28-án;
- a húsvétvasárnapi Bach-kantáta (BWV 4) három tétele (április 4.);
- Johann Eccard hatszólamú motettája pünkösdvasárnap (május 23.);
- Georg Philipp Telemann: *Das ist je gewißlich Wahr* (BWV 141) című műve első tételének bemutatása advent 3. vasárnapján (december 12.);
- Georg Friedrich Händel: *Messiás* című oratóriumának karácsonyi jelenete karácsony első napján (december 25.).

A gyülekezeti énekkar névsora szerint huszonhét fővel működik, akik közül alkalmanként húsz-huszonöt tag van jelen. Hetente csütörtökönként tartunk próbát. 2010-ben összesen tizenkilenc alkalommal szerepeltünk kisebb-nagyobb eseményeken.

A zenekar szerdánként próbál öt-tíz jelenlévő taggal, amely csoportot az adott mű igényei szerint felkéréssel egészítünk ki más hangszerekkel. Legtöbbször az énekari művek kíséretét látjuk el.

Liturgikus kamarakórusunk, a Fővárosi Protestáns Kántorátus tizenkét tag között osztja be a szolgálatot; a munkaév minden vasárnapján többszólamú zenével díszített énekes vesperát vezet. 2010 első félévében huszonegy, az őszről kezdődő munkaévben az év végéig még tizennégy alkalommal énekeltünk. Ezen kívül szolgáltunk Gáncs Aladár orgonista lelkész temetésén január 9-én és egy könyvbemutatón a Pilinszky Kávéházban május 26-án.

Örömmel számolok be arról is, hogy öt fiatal zenész(lány) évek óta minden családi istentiszteleten a liturgikus énekek hangszeres kíséretével szolgál.

3. Természetesen a gyülekezeti kántorok munkájának gerincét a *folyamatos* istentiszteleti orgonista szolgálat adja. Itt köszönöm meg Mány Rezsóné gondnokunknak, hogy egyéb feladatai mellett a farkasréti kápolna kántori teendőit is ellátja.

A Bocskai úti templomban 2010 tavaszán alkalmanként helyettesített, majd decembertől

rendszeresen vállalt orgonista szolgálatot Pál Diana orgonaművész, egyházzenesz. A feladatokat igyekszünk azóta arányosan megosztani talentumainknak megfelelően.

Az énekkíséreten túl az orgonista szolgálat fontos része a figurális zene megszólaltatása is (korálelőjátékok, más orgonaművek). A művészi egyházzene nem csupán hangulati eleme istentiszteleteinknek, hanem annak jelenléte jelzésértékű: a *transzcendenslét jelképe*. Az orgonazene „anyagtalan” és mégis tapasztalható, az időben megjelenik, és mégis a teremtség harmóniáját képviseli.

(Mostani jelentésemben is megerősítem, hogy gyülekezetünknek a közeljövőben új orgonára lesz szüksége, amelynek anyagi feltételeit helyes lenne már most megalapozni és a tervezés folyamatát elindítani.)

A folyamatos szolgálathoz tartozik a gyülekezeti énektanítás: 2010-ben befejeztük a *Gyülekezeti liturgikus könyv* énekeinek megismerését. Fontosnak tartom, hogy az újonnan tanult énekeket évről évre ismét használjuk majd a gyülekezeti alkalmakon, hogy azok beépülhessenek a gyülekezet énekeinek törzsanyagába. A magát modernnek tartó városi ember lassan elfelejt énekelni; jó lenne, ha templomunkban megerősödne a gyülekezet énekhangja: vegyünk részt lelkesen és átéléssel koráljaink közös éneklésében!

Bence Gábor kántor

Beszámoló a Fraknó utcai szeretetszolgálat tevékenységéről

A szolgálat életében az elmúlt esztendő a változások éve volt. Dr. Erdődy Tiborné, Judit néni betegsége miatt szolgálatának befejezésére kényszerült; vezetőváltásra került sor. A gyülekezet Lázár Attilát bízta meg a vezetői teendők ellátásával. Nem sokkal ezután szomorúan éltük meg kedves munkatársunk, Magassy Sándorné előrehaladott betegségét majd halálát. Az év első félévének kihívása az volt, hogy a személyi veszteségek ellenére a szolgálat működésében ne történjen törés, hogy a csoport képes legyen a rászorultak felé a változatlan minőség mellett a folyamatos- ságot is fenntartani. Néhány hónap elteltével tapasztaltuk Isten gondviselését: a nyár folyamán belépett a szolgálatba Kalabsz Jánosné, Czike Sándorné és Bence Istvánné, így jelenleg kilenc fővel folytatjuk tevékenységünket. A személyi változások mellett a szolgáltatósi profilban is változás történt: elkészítettük a fővárosi hajléktalanellátással kapcsolatos adatbázist, majd bevezettük a szociális információ- és tanácsadást. Ezzel elsősorban azokra a rászorultakra gondoltunk, akik a közelmúltban váltak hajléktalanná, akikben még erős a motiváció az életük rendezésére.

Néhány statisztikai adat: a 2010. év folyamán háromszázharminchat rászorultnak (kétszázhuszonhét férfi; százkilenc nő) tudtunk ruhanemű-, tisztálkodószert- és élelmiszeradomány-osztás által segíteni, összesen nyolcszáz- negyvenkilenc alkalommal. Fogadónapokra vetítve: átlagosan tizennyolc fő naponta. Az előző évek forgalmához képest ez alapos növekedés, ami arra utal, hogy egyrészt sajnos tovább nőtt a kerületben tartózkodó hajléktalanok száma, másrészt erősödött a hajléktala-

nok kötődése, bizalma felénk. Egyre több elégedett hangot hallunk részükről a kiszolgálás emberiségére, kedvességére nézve.

A rendes egyedi kiszolgálás mellett csoportos támogatásban részesítettük a Nyírteleken működő cigánymissziót (Filadelfia közösség), amelynek során ötvenöt főt (mintegy harminc családot) ruháztunk fel, a Katolikus Karitászcsoportján keresztül pedig kilencvenöt zsák ruhaneműt továbbítottunk részben az árvíz- károsultak számára.

A munkatársak közti egység kérdése különösen fontos ügy számunkra. A csoportkohézió erősítésének szükségességét nemcsak a praxis kényszeríti ki, hanem arra határozott igei vezetésünk is van: a Jn 17,20–23 szakaszban a mi Urunk Jézus Krisztus arra mutat rá, hogy a tanúságtétel eredményessége vagy eredménytelensége a tanítványok egységén áll vagy bukik. Mivel szolgálatunk során a missziói aspektusról sem mondunk le, ezért fontos a szolgálatra való közös lelki ráhangolódás. Ezt a célt rövid áhítattal, általában az útmutatóbeli napi igék szolgálatra aktualizált megközelítésével, valamint imádsággal érjük el.

Ilyen lelkiségben készültünk a rászorultakal közösen megtartott karácsonyi megemlékezésre. Legvakmerőbb várakozásunkat is felülmúló alkalom volt, éves tevékenységünk méltó lezárása.

A szolgálat nevében szeretném megköszönni a sok segítséget és támogatást, származzon az akár a gyülekezettől mint közösségtől, akár az egyes tagoktól egyéni módon. Hiszen enélkül nem tudnánk végezni munkánkat.

Lázár Attila

További tisztségviselői beszámolók

Schermann Sándor ifjúsági referens beszámolója:

Ifjúsági munkánk egyik ágazata a cserkészlet, amely autonóm, ügyes közösség. Munkájukról, alkalmairól tájékozódhatunk a Hírlevélből. A fiatalok jelen vannak a gyülekezetben; az őrök idén is Mátyás-napon mutatkoztak be a cserkészgálán.

Örömmel jelentem, hogy a színjátszó kör idén ismét passiójátékra készül Abaffy Zoltán vezetésével, amelyet a nagyhéten mutatnak be. Az ifjúsági körök újraszervezése megkezdődött, péntekenként találkozik a fiatalabbak majd az idősebbek csoportja. A kisifiben a

nagyífi tagjai tartanak előadásokat. A fiatalok szociális munkát is végeznek a rászoruló gyülekezeti tagok körében. Ezen kívül a Külmisz-sziói Egyesület és Bence Zsófi szervezési segítségével kenyai fiúk iskoláztatására gyűjtenek rendszeresen a fiatalok.

Szepesfalvy Ákos műszaki gondnok:

A pinszint átépítésére eddig több mint kilenc és félmillió forintot költöttünk. A munkák reménység szerint tovább folytatódnak: a burkolás és az urnafülkék építésének megkezdése az idei év, a teljes befejezés és az akadálymentesítés az elkövetkező évek feladatai lesznek.

Konfirmáció 2011

Bonnyai Zsuzskának hívnak, utolsó éves vagyok az Evangélikus Hittudományi Egyetem hittanári szakán. Párhuzamos képzésben jártam az Eötvös Loránd Tudományegyetem Tanító- és Óvóképző Karára, ahol tavaly tavasszal szereztem meg a tanítói diplomámat. A KÖSZI (Keresztény Önkéntesek Szövetsége az Ifjúságért) tagjaként minden évszakban szervezünk ifjúsági és gyermektáborokat. Nagyon jó látni, hogy mennyi korombeli fiatal indít el Isten az önkéntes szolgálatra. Úgy érzem, hogy csak így lehet szívből csinálni, és azt is tudom, hogy ezt a gyermekek és a fiatalok, akiket táboroztatunk, érzik, és ezért történhet az, hogy évről évre egyre többen jönnek el az általunk szervezett programokra. Egy kedves ismerősöm és elődöm, Horváth Noémi kért meg, hogy segítőként legyek az utódja a konfirmációs oktatásban. Nagyon megtisztelőnek éreztem a felkérést, és egyből igent mondtam rá.

Érdekes volt az első találkozás a fiatalokkal, hiszen hét fiú jött az első órára, és bár egy darabig reménykedtem, hogy ez változni fog, és lányok is csatlakoznak, de az azt követő hetekben is csak a fiúk jöttek. Kezdetben kissé furcsán éreztem magam egyetlen nőneműként, de hamar megtaláltuk a közös hangot, és úgy gondolom, annak, hogy ellenkező nemű vagyok, a fegyelmezésnél nagy hasznát veszem. Nagyon boldoggá tett az, hogy ahogy közeledett a konfirmáció dátuma, a fiatalok annál több és érdekesebb kérdést mertek feltenni nekünk. Jó érzés, amikor a keresztény értékeket a saját szavukkal is meg tudják fogalmazni, és közben arról számolnak be, hogy ezen értékek szerint élniük egyáltalán nem nehéz, és azt érzik, hogy ezt Isten munkálta ki bennük. Szívből kívánom, hogy ez a tiszta hit kísérje őket életükben, és mutassa az utat, amin járniuk kell. Számomra rendkívül megerősítő a konfirmációs szolgálat. Ha csüggetek – például a

vizsgaidőszakban –, sok erőt ad, különösen ez az ézsaiási ige, amely mindenhová elkísér: „Kelj fel, tündökölj, mert eljött világosságod, rád ragyogott az ÚR dicsősége. Bár még sötétség borítja a földet, sűrű homály a nemze-

teket, de fölötted ott ragyog az ÚR, dicsősége meglátszik rajtad.” Ez az én személyes missziói parancsom. Ehhez az ígéhez hűen szeretném szolgálni Istent itt, a kelenföldi gyülekezetben.

Böjti gyülekezeti hétvége Balatonszárszón

Böjti kérdések – evangélikus válaszok: ez volt a témája az idei első gyülekezeti hétvégének, melyet áprilisban tartottunk Balatonszárszón, az evangélikus üdülőben. Érdeklődéssel és várakozással tekintettem ez elé az alkalom elé, hogy így is készülhessek a nagyhétre és a húsvéti ünnepekre.

Böjti kérdéseink kerültek előtérbe az esti és a reggeli áhítatokon, melyeken Jézus megkísértésének történetével foglalkoztunk. Utólag az első áhítat a legemlékezetesebb számomra, melynek végéztével (a „nemcsak kenyérrel él az ember” jézusi mondathoz kapcsolódóan) mindnyájan egy bibliai aranymondást kaptunk – pogácsába sütve; ezt vihettük magunkkal útravalóul, hozhattuk haza hétköznapjainkba.

A hétvége fő témájához kapcsolódva három előadást hallottunk. A gyülekezetünkben szolgáló hatodéves teológus, Horváth-Hegyi Áron szigorlati dolgozatában leírt kutatásaival ismerttetett meg minket, az újszövetségi levelek alapján beszélt az egyházfegyelemről és az önfegyelemről. Győri János Sámuel, pest-erzsébeti lelkész kétrészes evangélizációjában Jézus és a házasságtörő asszony története alapján hirdette az ígét. Az igehirdető arról szólt, hogy nemcsak Jézusnak van gyülekezete, hanem az ördög is akar magának embereket gyűjteni, akik valójában nem is a bűnös asszony ellen fordulnak, hanem Jézust akarják próbára tenni. Krisztus jelenlétében viszont kihullanak a kövek a kezükből. A második

alkalommal arról hallottunk bizonyágtételt, hogy a Jézussal való személyes találkozás bensőségesen, magányosan történik, nincsen helye ebben a kapcsolatban másnak, csak a Mesternek és a bűnös embernek. Az evangélizáció témáját csoportbeszélgetésekben gondoltuk tovább. Ekkor más szempontokból is megbeszélhettük a bibliai történetet: mi a szerepe a büntetésnek és a megbocsátásnak a mindennapi élethelyzetekben – az iskolában, az igazságszolgáltatásban.

Szombat este fórumon beszélgettünk arról, milyen böjti, húsvéti hagyományokat öröszünk családjainkban, ezek segítségével hogyan készülünk az előttünk álló ünnepre. Több mint egy hónap távlatából arra a gondolatra emlékszem a legelénkebben, hogy a halál, gyász szomorúsága után a feltámadás emberi észszel felfoghatatlan csodája miatt is nehezebb nagypéntek és húsvét ünnepére szép szokásokkal, hagyományokkal készülni, mint karácsonyra. A nagyhétre és húsvétra való lelki

készülődés kérdései mellett ezen az alkalmon aktuális, gyülekezeti, közegyházi témákat is felvetettünk.

A gyülekezetünk tagjaival együtt töltött két nap nemcsak a lelki elmélyülést szolgálta, hanem a kötetlenebb beszélgetésekre, kirándulásra, sőt a legbátrabbak számára – a viharos szél ellenére – balatoni fürdésre is nyílt lehetőség. Megérkezésünk után, péntek este játékos formában ismerkedhettünk meg egymással. Bizonyára nem csak én tudtam meg sok újdonságot gyülekezetünk tagjairól: van olyan közöttünk, aki különösen is szereti a halételeket; van, aki rendkívüli módon kedveli a kávé; van, aki egy középkori budai polgár életét és politikai tevékenységét kutatja; van, aki utazott Európának a tengerszint felett legmagasabban fekvő vasútvonalán; van, aki

nemcsak magáról, hanem házastársáról is elmondhatja, hogy ikertestvére van. Ilyen és ehhez hasonló érdekességeket ismerhettünk meg egymásról. A kötetlenebb programok közé tartozott a szombat délutáni kirándulás, amikor Kőröshegy és Bálványos református templomait kerestük fel, és egy csodálatos balatoni panorámában is gyönyörködhettünk. Szomorú volt hallani, hogy a hatalmas bálványosi templomban egyre kisebb gyülekezet jön össze vasárnaponként, sokan elköltöztek a faluból, nincsen utánpótlása a helyi közösségnek. Ezeket a sorokat írva örömmel gondolok vissza az áprilisi balatonszárszói napokra, és már most várom a beszámolót a májusi hétvégéről, amelyen személyesen nem vettem részt.

Ittész Dániel

Májusi gyülekezeti hétvége Balatonszárszón

2011. május 13–15.

Számomra Balatonszárszó mindig a kikapcsolódást, feltöltődést jelenti. Nem kell azon gondolkodni, mit főzök ebédre, mi lesz a vacsora; Szárszón mindig gondtalanul beszélgethet az ember, gyönyörködhet a természet szépségében. Idén a Balaton megmutatta

nyugalmas kora nyári hangulatát, vasárnap vizont a félelmetesen szép, viharos hullámokat vető tóban gyönyörködhettünk.

Ez a hétvége a nagy beszélgetések hétvégéje volt; először – Bereznai Benjámin vezetésével – egészségünk megőrzéséről beszélgettünk. Az előadásból ugyan az derült ki, hogy téves az a hiedelem, miszerint a vörösbort segíti a vérképződést, este – az orvosi intelmek dacára – jólesett mindenkinek egy-egy pohár bor. A szombati nap az imádságról szólt. A napnyitó- és záróáhitata Luther reggeli és esti imádságával foglalkozott. Meghívott előadóként Barka Attila mentőtiszt tett bizonyosságot arról, hogy családjában, mindennapi munkájában micsoda erőt ad a mindennapi imádság. Bevallom, még soha nem jutott eszembe

a reggeli csúcspontot kihasználva imádkozni... Azon is el kellett gondolkodnom, hányszor foglaltam imába rosszakaróimat, tudok-e másokért nap mint nap imádkozni? Bele tudok-e simulni az Úr akaratába, vagy a saját elképzeléseimet akarom megvalósítani – Istent ostromolva kéréseimmel.

A délután folyamán a játék és a mozgás kapta a főszerepet: az ifjúság tagjai a családok számára vetélkedőt szerveztek, a hölgyeket tona várta Kolba Hajnalka jóvoltából, a fiúk, apák, nagypapák focizhattak, a bátrabbak

pedig felfrissültek a tó vízében. Este élénk beszélgetés alakult ki a *Hogyan pihenjük ki a család okozta fáradalmakat?* téma kapcsán. Abban mindannyian egyetértettünk, hogy a gyermekek nevelése mindkét szülő feladata, a házimunka megosztásával egymásra és a családra is több idő juthat.

Vasárnap istentisztelettel és közös úrvacsorával zárult a hétvége.

Inotainé Sólyom Éva

Egy kép margójára

– Anyai szemmel –

Nézegetem a szárszói hétvégén készült képet, és azt látom, hogy gyülekezetünk életének egy olyan szeletéről ad hírt, amit már csak képen láthatok. A nem különösebben nyilvános alkalom gyerekek és vigyázóik örömteli együttléte.

Kinek érdekes vagy fontos ez az együttléte? Ha kisgyerekes szülő vagy, akkor örülsz, hogy vigyáznak a gyerekedre, míg te figyelhetsz a felnőtteknek szóló alkalmon. Ha nincs veled gyerek, akkor örülsz, hogy a gyerekek is jó helyen vannak, és te is könnyebben tudsz elmélyülni. Ha lelkész vagy, örülsz, hogy míg te a felnőtteket szólitod meg, addig a gyerekek is gazdagodnak. Ha gyerek vagy, örülsz, hogy jó hely ez a Szárszó! Milyen klassz dolgok történnek itt!

Én azonban úgy látom, idén egy új kategóriába tartozom: olyan szülő vagyok, akinek

tavaly még pásztorolták a gyereket, idén meg már a gyereke pásztorol. Óriási öröm ez nekem – és még néhány anyatársamnak! Megtörtént a generációváltás: aki eddig kapott, az most már továbbadja!

Köszönjük nektek, legújabb fiatalok! Mindenki nevében!

Folyton rólad szólnak a hírek, veled van tele a sajtó!

– szólt a tányérsapkás Pilátus Jézushoz

Mikor? Nagypénteken. Hol? A kelenföldi templomban, a presbiteri padokra épített magas színpadon.

Jó, de hogyan kell ezt elképzelni? Úgy, hogy Pilátus nagyon hasonlított Ruzicska Péterre, fején tányérsapka, előtte laptop, mögötte a falon izraeli tévéhíradó. Jézus pedig kiköppött Kramarics Áron volt, kockás ingben, de nála nem volt mobiltelefon. A sajtófőnökénél, a tanítványainál meg a rajongóinál bezzeg volt, használták is rendszeresen, sőt, állandóan!

Nem is nagyon tudtak odafigyelni Jézusra, inkább csak a híradó időjárás-jelentésére, a káprázatos Schermann-show-ra, az „Önök döntsenek: ki is ez a Jézus?” SMS-show-ra, és küldték is az SMS-eket bőven! Volt ott még Bence Zsófia emlékeztető, túsarkú cipős Kajafás, Csapó Dóris riporter, és persze sajtósok, kampányfőnökök, meteorológusok, műsorvezetők bőséggel.

Jézust végül elítélték, keresztre is feszítették – régen is és most is, a mai média- és mobilvilágban is. Papp Dóra és Schermann Sándor forgatókönyve káprázatosan visszaadta a jézusi történet felfoghatatlanságát. Bőséges humorral fűszerezve, modern környezetbe helyezve, mégis a biblikus Jézust megőrizve az ideai passió is passió maradt: tányérsapkával, túsarokkal, mobillal továbbra is Jézus haláláról és rólunk szólt.

Köszönjük a fiataloknak és a rendezőnek, Abaffy Zoltánnak!

Ittész Szilvia

A Móri-árok útjain

A hétfői ifi május végi kirándulásáról

Ebben a pillanatban lehet, hogy éppen utazók térnek be a fehérvárcturgói Károlyi-kastélyba, és a fiatal tárlatvezető lány mesélésbe kezd az 1844-ben épült kastély légfűtéses rendszeréről, arról, amint hadikórházként, menekültotthonként, illetve nevelőintézetként funkcionált az épület. Lehet, hogy egy férfi és egy nő életének jelentős pillanatai ezek, amelyeket megörökít egy fényképezőgép a kastély kertjében vagy teraszán, ott, az Ybl Miklós tervezte szélzászló alatt. Lehet, hogy éppen most indul el valaki, hogy megmássza a kis dombra vezető néhány falépcsőt, belépjen a 13. századi alapokra épült katolikus templomba, meglássa a passiót ábrázoló falfaragványokat a falakon, és találkozzon az oltár mellett álló Fekete Madonnával, amelyet Amerigo Tot, a falu szülötte alkotott. Valaki elindul az óriás fák közé, beszívja a levegő frissességét, amelyet az élénkzöld növények lélegeznek ki, és egyre beljebb érve, váratlanul talán a „mindenséggel” találkozik.

Amikor mi jártunk ott, esett, a szél is fúj. „Nem kirándulóidő” – a rádió is bemondta. Fehérvárcturgót elhagyva Mór felé vettük az irányt, hogy ott főként az ezerjő, de más szőlő- és borfajtákról is előbb elméleti, majd tapasztalati benyomást szerezhessünk egy családi pincészet rejtekében. Láttunk igazi gúzst és szőlőprést, kacort és üvegcepegetőt, hallottunk a szemem szedett és a tőppedt szőlő szüreteléséről, és tapasztaltuk, milyen a „templomablak-jelenség” a pohár falán. A tartalmas napot lakomával és beszélgetéssel zártuk az „In vino veritas” felirat árnyékában. Aki nem hiszi, járjon utána maga a Bakony és a Vértes által közrefogott Móri-árokban. Lehet, hogy ebben a pillanatban tizennégyünk közül valaki szintén ott jár – ha máshogy nem, gondolatban.

Szabad Júlia Anna

Hírek

2011. április 10-én **megemlékezést** tartottak az egy éve tragikus körülmények között elhunyt lengyel elnök, Lech Aleksander Kaczyński emlékére tavaly ültetett emlékfánál. Evangélikus részről Blázy Árpádné mondott imádságot.

Április 15-én „*Legyenek mindnyájan egy*” címmel **ökumenikus konferenciát** rendeztek II. János Pál boldoggá avatására a Szent Margit Gimnázium dísztermében, melynek keretében többek között pódiumbeszélgetésre is vor

került. Ezen Radnóti Zoltán főrabbi és Blázy Árpád képviselte a testvéregyházakat. (l. <http://www.magyarokurir.hu/video/legyenek-mindnyájan-egy-oekumenikus-konferencia-ii-janos-pal-boldoggaavatasara>)

Május 13–15. között zajlott az úgynevezett **második gyülekezeti hétvége Balatonszárzón** *EGÉSZségmegőrzés testben és lélekben – ima és torna a családban* címmel. Mindkét gyülekezeti hétvégéről lásd a képes beszámolókat.

Május 7-én, a **szereketvendégségen Völgyessy Szomor Fanni** énekesnő *Vár rád az élet* címmel adott filmvetítéssel egybekötött koncertet templomunkban. A kis létszámú közönség szép alkalommal gazdagodott.

Május 22-én, Cantate vasárnapján a fél 11-es istentisztelet után gyülekezetünk **ének- és zenekara vendéglátásával agapét** tartottunk a tanácsteremben. Az alkalomra az együttes néhány bemutatkozó mondat és egy kánon mellett saját készítésű süteménnyel és kávéval várta a testvéreket.

Május 28-án, szombaton gyülekezetünk **hétfői felnőtt ifjúsága Fehérvárcsurgóra kirándult**. A kirándulásról külön beszámoló olvasható.

Május 28-án és 29-én került sor gyülekezetünkben a **konfirmációra**. Joób Máté lelkész felkészítő óráit követően a hét fiatal számot adott tudásáról, és először járult az oltár elé úrvacsorát venni. A konfirmandusaink: *Harkins Kevin, Horváth Boldizsár, Kiss Dániel Áron, Pfeifer Dániel, Schubert Mátyás, Szabó Tamás, Zacher Márton*. Kísérjük fiatal testvéreinket további életútjukon is imádsággal!

Június 4-én tartotta **ének- és zenekarunk évszázados hangversenyét**, melyen rendhagyó módon vendégkórus is szolgált: a **koppenhágai Kantáta kórus** Magyarországon ritkán hallható, főleg észak-európai szerzők kompozícióit énekelte. Zenekarunk Tomaso Albinoni *Symphonia in G* című művét játszotta, énekkarunk pedig saját repertoárja mellett közösen is énekelt a dán együttessel.

Június 5-én tartottuk **tanévszázados családi istentiszteletünket**; ezt követően kirándulást szerveztünk a martonvásári kastélyparkba.

Ugyanezen a vasárnapon a fél 11-kor kezdődő istentiszteleten **vizsgázott hatodévesünk, Horváth-Hegyi Áron**.

Június 5-én délután templomunkban került sor a **tanévszázados Tamás-misére**, amellyel lezárult az *Élet kenyeréről* szóló sorozat. Az istentiszteletről tévéfelvétel is készült, amelynek közvetítéséről később tájékoztatjuk a testvéreket.

Július 2-án **Nyíregyházán lelkésszé avatják Horváth-Hegyi Áront**, aki az elmúlt tanévben mint hatodéves szolgált köztünk. Gyülekezeti kirándulást szerveztünk erre a napra: délelőtti részt veszünk az istentiszteleten, délután pedig a nyíregyházi Sóstó és környékére kirándulunk. Jelentkezni 1500 Ft előleggel a kihelyezett íven lehet.

Június 8-án a hétfői bibliakörösök **vendégül látták a székesfehérvári bibliakörös testvéreket**. Az egész napos program keretében közösen megtekintették a Szent István-bazilikát, délután pedig a Munkácsy-trilógiát. Ebédet a Deák téri gimnáziumban fogyasztottak.

Pünkösöd hétfőn a gyülekezetünkben szolgált **Milan Krivda, a nyugat-szlovákiai egyházkerület püspöke**.

Gyülekezetünk két fiatal gyógytornásza **új mozgásprogram beindításával** igyekszik lehetőséget adni a testvéreknek a közös mozgás örömeinek megélésére, testünk „karbantartására”. Induló programjaik a következők:

Női torna

Eszköz: kényelmes tornaruha, polifoam.
Helyszín: a Bocskai úti templom alagsori gyülekezeti terme. Ár: 600 Ft / alkalom

Gyaloglás

Helyszín: találkozó a Bocskai úti templomnál

Foci

Eszköz: focifelszerelés. Aki tud jönni, jelentkezzen fel a **javok.hu** oldalra. Előzetes regisztráció után a kelenfoci csapatot kell keresni és csatlakozni hozzá. A pályabérlést a mindenkori csapattagok fizetik.

Helyszín: Griff (Bartók Béla út 152.)

Labdajátékok

Megjelenés sportos ruházatban a Bocskai úti templomnál.

Érdeklődéstől függően alakul ki, hogy melyik foglalkozás mikor lesz. Kérdezni, jelentkezni, érdeklődni a következő telefonszámokon lehet:

Bence Zsófi: 20/824-9754

Kolba Hajnalka: 20/620-2853

Május 3-án gyülekezetünk lelkésze, **Joób Máté benyújtotta** a presbitériumnak gyülekezeti **lelkészi állásáról való lemondását** július 31-i hatállyal. A presbitérium a következő ülésén, június 7-én Bence Imre esperes részvételével foglalkozott a folytatás kérdésével, és úgy döntött, hogy az év végéig igyekeznek lezárni a gyülekezet szolgálati struktúrájának most újra felmerült kérdéseit. Ezért arra kérte egyházkerületünk püspökét, hogy a következő munkaévre küldjön ki beosztott lelkészt a megüresedett kelenföldi szolgálati helyre.

Telefonszámok

Lelkészi hivatal 06/20 824-2907, 361-2159	
Blázy Árpád igazgatólelkész	385-0244
Joób Máté lelkész	385-0820
Blázy Árpádné másodlelkész	385-0244
Schulek Mátyás diakónus lelkész	337-8371
Ittés András felügyelő	209-4259
Kotsis Domokos másodfelügyelő	386-9626
Sass János másodfelügyelő	361-1493
Bence Gábor kántor, karnagy	208-3779
Sutyinszki Katalin egyházi	385-0600

Hivatali rend

A lelkészi hivatal nyitva tartása:

Hétfő-péntek 9–13 óra,

Szerda 17–19 óra

Lelkészek beosztása:

Blázy Árpád: kedd, péntek 10–12 óra

Joób Máté: szerda 17–19, csütörtök 10–12

Blázy Árpádné: hétfő, szerda 10–12 óra

Fraknó utcai Szeretetszolgálat

Cím: Budapest, Fraknó u. 32., tel.: 203-8365

Kedd 14–17 óra között Lázár Attila

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10.

kelenfold@lutheran.hu

http://kelenfold.lutheran.hu

Szerkesztők: Blázy Árpád, Blázy Árpádné, Ittés Szilvia, Joób Máté, Mády Erzsébet

Olvasószerkesztő: Ecsedi Klára

Szerkesztőségi ügyekben kereshető:

Ittés Szilvia 209-4259, ittzes@freemail.hu

Megjelent 600 példányban.

Felelős kiadó: Ittés András

Tördelés és nyomás: D-Plus Kft.